RS 2026-1106
Interpellation
2026:52

Interpellation
2026-11-17

Interpellation av Axel Conradi (M) om saltad nota och bräckt finansiering

Tunnelbanan, dess fordon och spår, har inget egenvärde. Vi bygger inte tunnlar för tunnlarnas skull, utan för att människor ska kunna ta sig till arbetet, lämna barnen på förskolan, träffa familj och vänner och leva sina liv i en växande region.

När kollektivtrafiken fungerar krymper avstånden och människors möjligheter växer. Fler jobb blir möjliga att söka, fler platser möjliga att bo på och företag får tillgång till en större arbetsmarknad. Det är anledningen till att vi gör investeringar i Stockholmsregionens kollektivtrafik.

Men varje miljard som försvinner i fördyringar är en miljard som inte kan användas två gånger.

Den senaste prognosen för tunnelbaneutbyggnaden innebär att Region Stockholms samlade utgifter och tunnelbanans kostnader nu närmar sig 100 miljarder kronor. Detta samtidigt som den överenskomna finansieringen är nästan 23 miljarder kronor lägre.

23 miljarder kronor är inte en siffra i ett kalkylblad. Det motsvarar mer än 15 procent av Region Stockholms samlade investeringsutrymme för hela perioden 2026–2035. Det motsvarar ungefär 10 000 kronor per stockholmare. Det är pengar som annars hade kunnat användas till att rusta den tunnelbana som redan finns, köpa nya tåg, bygga sjukhus eller genomföra andra investeringar som stockholmarna är beroende av varje dag.

Så sent som för ett år sedan sköt staten, Region Stockholm och kommunerna till nya miljarder för att säkra tunnelbaneutbyggnaden. Nu står vi återigen inför ett akut finansieringsproblem. Kommunerna har samtidigt markerat att de inte är beredda att betala mer. Om staten och kommunerna står fast vid det finns risken att notan hamnat hos Region Stockholm och därmed tränga undan annat som regionen också måste göra.

Interpellation
2026-11-17

Det handlar dessutom om mer än pengar. Region Stockholm är beroende av statens och kommunernas förtroende för att kunna genomföra framtidens stora investeringar. Om våra partners inte längre litar på regionens kostnadsprognoser, styrning och informationsgivning riskerar priset på lång sikt att bli större än den miljardnota som ligger på bordet nu.

Stockholmsregionen ska fortsätta utveckla sin infrastruktur, men regionen måste också kunna ta hand om det vi redan har, prioritera när allt inte kan göras samtidigt och vara en partner som andra vågar ingå långsiktiga avtal med.

Med anledning av ovanstående ställer jag följande frågor till ansvarigt regionråd:

1. Vilka andra investeringar i kollektivtrafik, sjukvård eller annan regional verksamhet riskerar att trängas undan om Region Stockholm behöver bära en större del av tunnelbaneutbyggnadens finansieringsbehov?

2. Hur mycket ytterligare finansiering bedömer regionrådet att Region Stockholm kan bära innan andra beslutade eller planerade investeringar påverkas?

3. Vad är regionledningens plan om staten och kommunerna inte är beredda att skjuta till ytterligare finansiering när den tillfälliga lösningen inte längre räcker?

4. Hur bedömer regionrådet att kostnadsutvecklingen och informationshanteringen har påverkat förtroendet för Region Stockholm som avtalspart?

5. När kommer regionfullmäktige att få en samlad långsiktig plan för hur tunnelbaneutbyggnaden ska finansieras utan att andra nödvändiga investeringar trängs undan?

Axel Conradi
Moderaterna